

POLUBIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o jasne.

inf polubić się. ◇ [*fut 3 sg* polubi się. ◇ *praet 3 sg n* polubiło się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. [*Spodobać się*]:

polubić się komu: Si nuⁿquae vult dicere pergit, ea quae non vult audiet. Ieſli mi będzie mowił co fię mu widzi/ Vſlyſy łobie co fie mu nie polubi. *TerentMatKęł R*; Niemożemy przeciw temu co fie iemu [*Bogu*] polubiło [*extra placitum eius*] co ine go [!] ſtobą mowić. *Leop Gen 24/50 (Linde s.v. polubić)*. Cf *polubić się komu w kim*.

polubić się komu w kim: To ieſt ſyn moi myli/ w ktorym mi ſię polubiło [*Luc 3/22*] *RhegSeklLek N7v*; Thy ieſteſ ſyn moy miły/ w tobie mi fie polubiło [*in te complacui mihi*] *Leop Luc 3/22 (Linde s.v. polubić)*.

cum inf: Polubiło fie/ prawi [*św. Paweł*]/ przezeń [*tj. przez Chrystusa*] poiednać wſzytko ku łobie *BudArt L3v.*]

a. [*Zachcieć się [komu]*]:

Szereg: »co zachce i co ſię mu polubi«: bo ieſli będzie wolno káždemu/ co zechce/ y co ſię mu polubi/ czynić rc. [*quaeque pro libidine sua facere*] w krotce zniſzczeie y ſkázi fię wſzytko. *HerburtArt 98 (Linde s.v. polubić)*.]

2. *Przypodobać się [komu] (1)*: GDy żydowie chtząt fie polubitz ſwym ſtarſſym/ tam fie na niego [*Jezusa*] rzucili. *OpecŻyw 114v*.

Synonimy: 1. *spodobać się*; 2. *ukochać się, przypodobać się*.

Formacje współrdzenne cf LUBIĆ.